

Sygn. akt: II AKa 498/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Bożena Brewczyńska
Sędziowie	SSA Gwidon Jaworski SSA Robert Kirejew (spr.)
Protokolant	Oktawian Mikołajczyk

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. w Katowicach Krzysztofa Błacha

oraz Prokuratora Prok. Rej. w Myszkowie Aleksandra Zająca

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2016 roku sprawy

1. **M. S.** s. J. i M., ur. (...) w M.,

oskarżonego z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. i inne;

2. **D. Z.** s. A. i W., ur. (...) w M., oskarżonego z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. i inne;

3. **P. K.** s. W. i K., ur. (...) w M., oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. i inne;

4. **D. S.** s. M. i C., ur. (...) w M., oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. i inne;

5. **A. S.** s. J. i I., ur. (...) w M., oskarżonego z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. w zw. z art. 12 k.k. inne

na skutek apelacji obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 13 sierpnia 2015 roku, sygn. akt II K 119/14

1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej D. S. i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania w I instancji Sądowi Rejonowemu w M.;

2. zmienia zaskarżony wyrok w odniesieniu do A. S. w ten sposób, że:

- w pkt 35 w części wstępnej opisu czynu sformułowanie „wprowadził do obrotu środek odurzający w postaci marihuany i substancję psychotropową w postaci amfetaminy” zastępuje określeniem: „wprowadził i usiłował wprowadzić do obrotu substancję psychotropową w postaci amfetaminy, a także usiłował wprowadzić do obrotu środek odurzający w postaci marihuany”;

- w pkt 35 tiret pierwszy zawarty tam opis czynu zastępuje opisem: „w okresie od 14 września 2013 roku do 4 października 2013 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu substancję psychotropową w postaci amfetaminy

w ten sposób, że sprzedał ją I. S. w celu dalszej dystrybucji w ilości

5 gram za kwotę 80 złotych oraz usiłował sprzedać w celu dalszej dystrybucji kolejne

5 gram amfetaminy i 10 gram środka odurzającego w postaci marihuany, do czego jednak nie doszło z uwagi na odstąpienie przez nabywcę od zamiaru zakupu i brak środków na zakup marihuany”;

- w pkt 35 jako podstawę skazania przyjmuje przepisy art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 w/w ustawy, a także z art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 56 ust. 1 w/w ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.;

- obniża wymiar kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu A. S. do 1 (jednego) roku;

- w pkt 36 przyjmuje, że kwota podlegająca przepadkowi wynosi 140 (sto czterdzieści) złotych;

3. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

4. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Częstochowie) na rzecz adw. M. B. (1) – Kancelaria Adwokacka w M. oraz adw. S. K. – Kancelaria Adwokacka w C., kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, z tytułu obrony z urzędu udzielonej oskarżonym P. K. i A. S. w postępowaniu odwoławczym;

5. zwalnia oskarżonych M. S., D. Z., P. K.

i A. S. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Gwidon Jaworski SSA Bożena Brewczyńska SSA Robert Kirejew

Sygn. akt II AKa 498/15

Uzasadnienie wyroku w części dotyczącej oskarżonych M. S., D. Z. i P. K.

Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt II K 119/14, uznał oskarżonego **M. S.** za winnego (w ramach czynów opisanych, w ślad za aktem oskarżenia, w punktach I-XX, XXII, XXIII, od XXV do XXX, od XXXI do XXV, od XXXVII do XL, XLII i od XLV do LV części wstępnej wyroku) tego, że w okresie od stycznia 2013 roku do 24 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielał małoletnim środka odurzającego w postaci marihuany (łącznie co najmniej 16,5 grama), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielał osobom pełnoletnim środka odurzającego w postaci marihuany (łącznie co najmniej 119,7 grama) oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy (łącznie co najmniej 69 gram), wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy (łącznie co najmniej 125,5 grama) oraz środka odurzającego w postaci marihuany (łącznie co najmniej 32 gramy) oraz wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany, w ten sposób, że:

- w okresie od stycznia 2013 roku do grudnia 2013 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił małoletniemu B. K. (1) 10-krotnie

środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze co najmniej 5 gram za łączną kwotę co najmniej 150 złotych,

- w okresie od lipca 2013 roku do listopada 2013 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził do obrotu, wbrew przepisom ustawy znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, że po uprzednim ich nabyciu sprzedał je w kilkunastu transakcjach hurtowo I. S. w celu dalszej ich dystrybucji przekazując mu łącznie co najmniej 23 gramy amfetaminy za łączną kwotę 460 zł oraz łącznie co najmniej 10 gram marihuany za łączną kwotę co najmniej 180 złotych,
- w okresie od 10 stycznia 2014 roku do 9 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił D. R. 7-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 13 gram za łączną kwotę 650 zł,
- w okresie od grudnia 2013 roku do 23 stycznia 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił Ł. K. (1) 2-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 2 gramy za łączną kwotę 60 zł,
- w okresie od 9 stycznia 2014 roku do 8 lutego 2014 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził do obrotu wbrew przepisom ustawy znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ten sposób, że po uprzednim ich nabyciu sprzedał je w co najmniej 8 transakcjach hurtowo D. Z. w celu dalszej ich dystrybucji, przekazując mu łącznie co najmniej 90 gram amfetaminy za łączną kwotę co najmniej 855 zł oraz łącznie co najmniej 22 gram marihuany za łączną kwotę co najmniej 396 zł,
- w okresie od 8 stycznia 2014 roku do 18 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził do obrotu wbrew przepisom ustawy substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ten sposób, że po uprzednim jej nabyciu sprzedał ją w kilku transakcjach hurtowo B. K. (2) w celu dalszej ich dystrybucji, przekazując mu łącznie co najmniej 12,5 grama amfetaminy za łączną kwotę co najmniej 325 zł
- w okresie od 10 lutego 2014 roku do 19 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił Ł. M. (1) 3-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 4 gramy za łączną kwotę 120 zł,
- w styczniu 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił nieustalonej osobie posługującej się telefonem komórkowym o numerze 505 811 204 2-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 2 gramy za łączną kwotę 60 zł oraz 5-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 9 gram za łączną kwotę co najmniej 188 zł,
- w okresie od 13 stycznia 2014 roku do 12 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił O. S. 4-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 13 gram za łączną kwotę 380 zł,
- w styczniu 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. B. (1) środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 5 gram za kwotę 150 zł oraz 4-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 7 gram za łączną kwotę co najmniej 200 zł,
- w okresie od 9 stycznia 2014 roku do 4 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. L. 3-krotnie środka odurzającego

w postaci marihuany o wadze co najmniej 1,5 grama za kwotę 55 zł oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 1 grama za kwotę 30 zł,

- w lutym 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił B. B. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze co najmniej 4 gram za kwotę co najmniej 100 zł oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 1 gram za kwotę 30 zł,
- w dniu 9 stycznia 2014 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił J. G. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 1 grama za kwotę 30 zł,
- w okresie od 21 stycznia 2014 roku do 8 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił nieustalanej osobie posługującej się telefonem komórkowym o numerze 609 371 523 5-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 5 gram za łączną kwotę co najmniej 150 zł,
- w styczniu 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił nieustalanej osobie posługującej się telefonem komórkowym o numerze 786 215 532 2-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 0,6 grama za łączną kwotę 20 zł,
- w styczniu 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił nieustalanej osobie posługującej się telefonem komórkowym o numerze 881 514 997 2-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 4 gram za łączną kwotę co najmniej 120 zł,
- w okresie od 9 stycznia 2014 roku do 9 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił Ł. M. (2) 5-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 9 gram za łączną kwotę co najmniej 220 zł oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 1 grama za kwotę co najmniej 30 zł,
- w okresie od 27 stycznia 2014 roku do 14 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił T. R. 4-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 5 gram za kwotę co najmniej 100 zł,
- w okresie od 16 stycznia 2014 roku do 3 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. Ł. 3-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze co najmniej 1 gram za łączną kwotę 50 zł,
- w styczniu 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił G. G. 3-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze co najmniej 1 gram za łączną kwotę co najmniej 40 zł,
- w okresie od 13 stycznia 2014 roku do 4 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. H. 2-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze co najmniej 2 gram za łączną kwotę co najmniej 50 zł,
- w okresie od 18 stycznia 2014 roku do 10 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił B. K. (3) 5-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 5 gram za łączną kwotę co najmniej 150 zł oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 1 gram za kwotę co najmniej 30 zł,
- w okresie od 17 stycznia 2014 roku do 17 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. O. 4-krotnie

substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 5 gram za kwotę co najmniej 110 zł oraz środka odurzającego w postaci marihuany o wadze co najmniej 0,5 grama za kwotę 20 zł,

- w styczniu 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. B. (2) 2-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 5 gram za kwotę co najmniej 100 zł,
- w okresie od 19 stycznia 2014 roku do 9 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. P. (1) 2-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 1,5 grama za kwotę co najmniej 45 zł oraz 3-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o wadze co najmniej 2,5 grama za kwotę co najmniej 80 zł,
- w okresie od 17 stycznia 2014 roku do 15 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił Ł. K. (2) 5-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 8 gram za kwotę co najmniej 150 zł oraz środka odurzającego w postaci marihuany o wadze co najmniej 1 gram za kwotę 30 zł,
- w dniu 19 stycznia 2014 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił nieustalonej osobie posługującej się telefonem komórkowym o numerze 885 122 427 środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 2 gram za kwotę co najmniej 50 zł,
- w okresie od 8 stycznia 2014 roku do 6 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił B. S. 3-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o wadze co najmniej 2,5 grama za łączną kwotę co najmniej 70 zł,
- w dniu 18 stycznia 2014 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił nieustalonej osobie posługującej się telefonem komórkowym o numerze 511 152 147 środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 2 gram za kwotę co najmniej 50 zł oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 2 gram za kwotę co najmniej 50 zł,
- w styczniu 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił S. C. 2-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 4 gramy za kwotę co najmniej 100 zł,
- w okresie od 28 stycznia 2014 roku do 9 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił J. D. 5-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o wadze co najmniej 3,5 grama za kwotę 120 zł,
- w okresie od 23 stycznia 2014 roku do 1 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił D. B. 2-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o wadze co najmniej 1,5 grama za kwotę co najmniej 50 zł,
- w okresie od 26 stycznia 2014 roku do 12 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił R. J. 6-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze co najmniej 4 gramy za kwotę co najmniej 85 zł,
- w okresie od 26 stycznia 2014 roku do 20 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił nieustalonej osobie posługującej się telefonem komórkowym o numerze 786 228 871 2-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 3 gramy za łączną kwotę co najmniej 60 zł,
- w dniu 31 stycznia 2014 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. W. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 1 grama za kwotę co najmniej 20 zł,

- w dniu 3 lutego 2014 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. N. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze co najmniej 4 gramy za kwotę 100 zł,
- w okresie od 8 stycznia 2014 roku do 11 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. P. (2) 2-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o wadze co najmniej 2 gramy za kwotę co najmniej 60 zł,
- w dniu 12 lutego 2014 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. Ł. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 5 gram za kwotę co najmniej 100 zł,
- w dniu 12 lutego 2014 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. S. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze co najmniej 0,5 grama za kwotę 20 zł,
- w dniu 16 lutego 2014 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. K. (1) środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 1 grama za kwotę co najmniej 20 zł,
- w styczniu 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił małoletniemu K. P. co najmniej 3-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze co najmniej 11,5 grama za łączną kwotę co najmniej 285 zł,
- w okresie od września 2013 roku do października 2013 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił T. W. 4-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 4 gramy za łączną kwotę 120 zł,
- w lutym 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił Ł. D. 4-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 9,5 grama za łączną kwotę 235 zł,
- w lutym 2014 roku w M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. D. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 1 grama za kwotę 30 zł,
- w okresie od stycznia 2014 roku do lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił S. J. 10-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze co najmniej 3 gramy za łączną kwotę co najmniej 100 zł,
- w okresie od stycznia 2014 roku do 24 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. B. (2) 4-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze co najmniej 5 gram za łączną kwotę co najmniej 130 zł oraz 6-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o wadze co najmniej 10 gram za kwotę 300 zł,
- w dniu 24 lutego 2014 roku w M. wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany o wadze 5 gram

czyniąc sobie z tego przestępstwa stałe źródło dochodu, tj. za winnego przestępstwa z art. 59 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 56 ust. 3 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 62 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 59 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. w związku z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał oskarżonego M. S. na karę 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek ustalając, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 30 zł.

Sąd Okręgowy jednocześnie uniewinnił oskarżonego M. S. od popełnienia czynów opisanych w punktach XXI, XXIV, XXXI, XXXVI, XLI, XLIII i XLIV części wstępnej wyroku i aktu oskarżenia mających polegać na tym, że:

- w okresie od stycznia 2014 roku do lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkakrotnie udzielił R. K. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, za każdym razem o wadze nie mniejszej niż 1 gram, za kwotę nie mniejszą niż 30 zł, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,
- w okresie od stycznia 2014 roku do lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkakrotnie udzielił M. R. środków odurzających w postaci marihuany, za każdym razem o wadze nie mniejszej niż 1 gram, za kwotę nie mniejszą niż 30 zł, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,
- w okresie od stycznia 2014 roku do lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkakrotnie udzielił O. F. środków odurzających w postaci marihuany, za każdym razem o wadze nie mniejszej niż 1 gram, za kwotę nie mniejszą niż 30 zł, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,
- w okresie od stycznia 2014 roku do lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkakrotnie udzielił K. K. (2) środków odurzających w postaci marihuany, za każdym razem o wadze nie mniejszej niż 1 gram, za kwotę nie mniejszą niż 30 złotych, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,
- w okresie od stycznia 2014 roku do lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkakrotnie udzielił K. K. (3) środków odurzających w postaci marihuany, za każdym razem o wadze nie mniejszej niż 1 gram, za kwotę nie mniejszą niż 30 złotych, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,
- w okresie od stycznia 2014 roku do lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkakrotnie udzielił D. W. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, za każdym razem o wadze nie mniejszej niż 1 gram, za kwotę nie mniejszą niż 30 złotych, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,
- w okresie od stycznia 2014 roku do lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkakrotnie udzielił Ł. K. (3) środków odurzających w postaci marihuany, za każdym razem o wadze nie mniejszej niż 1 gram, za kwotę nie mniejszą niż 30 złotych, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

Ponadto na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. S. środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści uzyskanej z popełnienia przestępstwa w kwocie 8.069,- zł, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu M. S. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 24 lutego 2014 do 17 kwietnia 2014 roku.

Tym samym wyrokiem Sąd Okręgowy w Częstochowie uznał oskarżonego **D. Z.** za winnego (w ramach czynów opisanych, w ślad za aktem oskarżenia, w punktach LXIV, LXV, LXVI, LXVII, LXIX, LXX i LXXIV części wstępnej wyroku) tego, że w okresie od listopada 2013 roku do 24 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielał małoletnim

środka odurzającego w postaci marihuany (łącznie co najmniej 9 gram), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił osobom pełnoletnim środka odurzającego w postaci marihuany oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu substancję psychotropową w postaci amfetaminy oraz środek odurzający w postaci marihuany, wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany (o wadze 262,60 grama) w ten sposób, że:

- w okresie od stycznia 2014 roku do 24 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił małoletniemu K. P. 3-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 2 gramy za łączną kwotę 45 zł,
- w okresie od listopada 2013 roku do 24 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił małoletniemu B. K. (1) 7-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 7 gram za łączną kwotę 210 zł,
- w okresie od stycznia 2014 roku do 24 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. B. (2) 7-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 7 gram za łączną kwotę 210 zł,
- w okresie od stycznia 2014 roku do 24 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu substancję psychotropową w postaci amfetaminy oraz środek odurzający w postaci marihuany w ten sposób, że po uprzednim ich nabyciu sprzedał je hurtowo w kilku transakcjach M. S. w celu dalszej ich dystrybucji, przekazując mu łącznie co najmniej 5 gram marihuany za łączną kwotę nie mniejszą niż 150 zł oraz 10 gram amfetaminy za łączną kwotę co najmniej 250 zł,
- w dniu 10 stycznia 2014 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił S. J. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 2 gram za kwotę 60 zł,
- w dniu 28 stycznia 2014 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił T. R. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 1 gram za kwotę co najmniej 25 zł,
- w dniu 24 lutego 2014 roku w M., wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 262,60 grama,

czyniąc sobie z tego przestępstwa stałe źródło dochodu, to jest za winnego przestępstwa z art. 59 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 56 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 62 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 59 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. w związku z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał oskarżonego D. Z. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 120 stawek ustalając, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 30 zł.

Sąd Okręgowy jednocześnie uniewinnił oskarżonego D. Z. od popełnienia czynów opisanych w punktach LXVIII, LXXI, LXXII i LXXIII części wstępnej wyroku i aktu oskarżenia mających polegać na tym, że:

- w okresie lutego 2014 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. S. (2) środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 1 gram za kwotę 25 złotych, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,
- w okresie stycznia 2014 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. H. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 1 gram za kwotę 30 złotych, przy czym z przestępstwa uczynił

sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,

- w okresie stycznia 2014 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił D. N. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 2 gram za kwotę 50 złotych, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,
- w okresie stycznia 2014 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił D. W. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 2 gram za kwotę 50 złotych, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. od zarzucanego przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

Ponadto na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. Z. środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści uzyskanej z popełnienia przestępstwa w kwocie 950,- zł, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu D. Z. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 24 lutego 2014 do dnia 26 lutego 2014 roku.

Tym samym wyrokiem Sąd Okręgowy w Częstochowie uznał oskarżonego **P. K.** za winnego (w ramach czynów opisanych, w ślad za aktem oskarżenia, w punktach LXXV, LXXVI, LXXVII części wstępnej wyroku) tego, że w okresie od grudnia 2013 roku do 10 czerwca 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy (co najmniej 350 gram) oraz wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy (54,4 grama) w ten sposób, że:

- w okresie od grudnia 2013 roku do stycznia 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadził do obrotu, wbrew przepisom ustawy, substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ten sposób, że po uprzednim nabyciu tej substancji sprzedał ją hurtowo w trzech transakcjach Z. W., w celu dalszej jej dystrybucji, przekazując mu łącznie 15 gram amfetaminy, za łączną kwotę nie mniejszą niż 210 zł,
- w okresie od 9 stycznia 2014 roku do 14 lutego 2014 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadził do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że po uprzednim nabyciu tej substancji sprzedał ją hurtowo w kilku transakcjach M. S., w celu dalszej jej dystrybucji, przekazując mu łącznie co najmniej 335 gram amfetaminy, za łączną kwotę nie mniejszą niż 3.182,50 zł,
- w dniu 10 czerwca 2014 roku w M., wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 54,4 grama,

czyniąc sobie z tego przestępstwa stałe źródło dochodu, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 16.02.2010 roku, sygn. akt II K 837/06, za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę jednostkową 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za inne przestępstwa na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 20.10.2005 roku do 26.01.2006, od 5.07.2008 roku do 6.07.2008 roku i od 20.09.2010 roku do 12.12.2011 roku, to jest za winnego występku z art. 56 ust. 3 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 62 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. oraz art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. w związku z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. skazał oskarżonego P. K. na karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 120 stawek ustalając, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 30 zł.

Ponadto na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. K. środek karny w postaci przypadku równowartości korzyści uzyskanej z popełnienia przestępstwa w kwocie 3.392,50 zł, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu P. K. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 10 czerwca 2014 do dnia 29 września 2014 roku.

Obrońcy wymienionych oskarżonych wnieśli apelacje od tego wyroku.

Obrońca M. S. zaskarżył opisane orzeczenie na korzyść tego oskarżonego, przy czym odnośnie do czynów z pkt. V i LV części wstępnej wyroku co do kary, zarzucając:

1. rażąco niewspółmierność kary w postaci bezwzględnie pozbawienia wolności, polegającą na niedostatecznym uwzględnieniu przy okolicznościach wymiaru kary okoliczności łagodzących, takich jak: fakt przyznania się oskarżonego M. S. do winy, wyrażenia przez niego szczerego żalu, jego młodego wieku, niewielkiej ilości środków odurzających przez niego posiadanych (5 gram marihuany), a przede wszystkim faktu jego uprzedniej niekaralności za jakiegokolwiek przestępstwo związane z narkotykami;
2. rażąco niewspółmierność kary w postaci wymierzenia oskarżonemu kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przyjmując jedną stawkę na kwotę 30 zł, jak i nałożenia na oskarżonego środka karnego w postaci przypadku równowartości korzyści uzyskanej z popełnienia przestępstwa w łącznej kwocie 8.069 zł w sytuacji, w której oskarżony przed osadzeniem go w dniu 24.02.2014 r. w areszcie śledczym nie posiadał stałej pracy, żadnego majątku, a od ponad 20 miesięcy przebywa w warunkach izolacji, bez możliwości podjęcia pracy zarobkowej;

Odnośnie do czynów z pkt. od I do IV oraz od VI do LIV części wstępnej wyroku zaskarżył orzeczenie co do winy zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał istotny wpływ na jego treść wyrażający się w przyjęciu, że oskarżony M. S. dopuścił się czynów zarzucanych mu w pkt. I i XLIX wyroku (udzielanie środków odurzających małoletnim), w tym szczególnie, że miał świadomość lub też mógł domyślać się o tym, iż są to osoby nieletnie, w oparciu o dowolną ocenę materiału dowodowego, pomimo braku dostatecznych dowodów winy oskarżonego, opartych wyłącznie na zmiennych zeznaniach świadków B. K. (1) i K. P. złożonych przez nich w trakcie przesłuchania na Policji, którego okoliczności budzą wątpliwości co do prawidłowości ich przeprowadzenia;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał istotny wpływ na jego treść wyrażający się w przyjęciu, że oskarżony M. S. dopuścił się czynów zarzucanych mu w pkt. II, III, od VI do XLVIII, od L do LIV wyroku w oparciu o dowolną ocenę materiału dowodowego, w sytuacji, gdy zeznania świadków, na podstawie których postawiono oskarżonemu zarzuty bądź były zmienne i niejednoznaczne, bądź też całkowicie zaprzeczały, aby do określonych „transakcji narkotykowych” dochodziło, jak również dowody niejawne w postaci podsłuchów mogły co najwyżej skłaniać do wysnucia wniosków o przygotowaniu do popełnienia przestępstwa, a nie świadczą o tym, iż do danych czynów doszło;
3. obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez ich błędne zastosowanie polegające na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i zastosowanie całkowicie dowolnej oraz niezgodnej z prawidłowym tokiem rozumowania oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, poprzez odmowę przyniotu wiarygodności wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego M. S., a przede wszystkim poprzez nieobiektywne uznanie, iż oskarżony dopuścił się czynów opisanych w wyroku pomimo, iż brak jest dowodów w sposób jednoznaczny na to wskazujących, a zatem uprawdopodobniających fakt zawinienia do wszystkich zarzucanych czynów z zaskarżanego wyroku, a także mając na uwadze, że złożone w toku postępowania przygotowawczego zeznania świadków (szczególnie małoletnich) nie były złożone spontanicznie i nie znajdują potwierdzenia bezpośrednio w innych dowodach.

W oparciu o te zarzuty obrońca M. S. wniósł o zmianę wyroku w odniesieniu do tego oskarżonego poprzez jego:

- złagodzenie w zakresie pkt. V i LV części wstępnej wyroku,

- uniewinnienie od czynów opisanych w pkt. od I do IV oraz od VI do LIV części wstępnej (za wyjątkiem czynów, od których popełnienia oskarżony został uniewinniony),
- ewentualnie z ostrożności procesowej na wypadek nie podzielenia argumentacji skarżącego – o zmianę zaskarżanego wyroku w części dotyczącej pkt 1 wyroku poprzez odmienne orzeczenie co do istoty sprawy przez zakwalifikowanie czynów (przyjmując określenia z części wstępnej wyroku) oznaczonych nr. I i XLIX jako występku z art. 59 ust. 3 u.p.n., czynów określonych w punktach III, V, od VIII do XLVIII, od L do LIV jako występku z art. 59 ust. 3 u.p.n. (za wyjątkiem czynów, od których popełnienia oskarżony został uniewinniony) i wymierzenie oskarżonemu na tej podstawie stosownej kary adekwatnej do stopnia zawinienia, a nie nadmiernie rażąco niesprawiedliwej,

względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania.

Obrońca D. Z. zaskarżył opisany wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego, tj. te punkty orzeczenia, w których przypisano mu popełnienie przestępstwa i wymierzono karę oraz środek karny. Zaskarżonemu orzeczeniu obrońca zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 1 pkt 1 pkt 2 oraz § 2 k.p.k., w zw. z art. 4 k.p.k. oraz art. 5 § 1 i 2 k.p.k. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez nieobiektywne uznanie, iż oskarżony dopuścił się czynów zarzucanych w wyroku, pomimo iż brak jest dowodów w sposób jednoznaczny na to wskazujących, a zatem uprawdopodobniających fakt zawinienia do wszystkich zarzucanych czynów z zaskarżonego wyroku, a także mając na uwadze, iż złożone w toku postępowania zarówno wyjaśnienia oskarżonych, jak i zeznania świadków nie były złożone spontanicznie i nie znajdują potwierdzenia bezpośrednio w innych dowodach, a poprzez to w konsekwencji brak prawidłowego uznania przez sąd orzekający, iż w przypadku o ile w ogóle doszło do przekroczenia przygotowania do popełnienia zarzucanego przestępstwa ponad tę formę, to czyny oskarżonego można zakwalifikować jako przypadki mniejszej wagi;
- rażąco niewspółmierność orzeczonej kary w stosunku do stopnia winy oskarżonego, sposobu i motywacji popełnienia zarzucanych czynów, postawy jaką reprezentował oskarżony, częściowego przyznania się do zarzucanych mu czynów oraz w relacji do celów, jakie kara powinna spełniać, nie będąc przy tym nadmierną represją dla oskarżonego w odniesieniu do prewencji i społecznego oddziaływania a nadto przy uwzględnieniu okoliczności związanych z sytuacją zdrowotną oskarżonego.

Obrońca D. Z. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie go od zarzucanych mu czynów z punktów LXIV, LXV, LXVI, LXVII, LXIX, LXX i LXXIV, ewentualnie poprzez zakwalifikowanie czynu z punktu LXVII jako występu z art. 56 ust. 2 u.p.n., czynów określonych w punktach LXIV, LXV, LXVI, LXIX, LXX jako występku z art. 59 ust. 3 u.p.n. oraz czynu z punktu LXXIV jako 62 ust. 1 u.p.n. i wymierzenie oskarżonemu na tej podstawie stosownej kary adekwatnej do stopnia zawinienia a nie rażąco niesprawiedliwej, nadto ewentualnie obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy w całości Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego P. K. zaskarżył rzeczony wyrok w części dotyczącej winy, kary, opisu i kwalifikacji prawnej czynu przypisanego temu oskarżonemu i zarzucił:

1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu w opisie czynu, iż oskarżony:

a) w okresie od stycznia 2014 roku do 14 lutego 2014 r. działając w w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadził do obrotu, wbrew przepisom ustawy, znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób,

że po uprzednim nabyciu tej substancji sprzedał ją hurtowo w kilku transakcjach M. S., w celu dalszej jej dystrybucji, przekazując mu łącznie co najmniej 335 gram amfetaminy za łączną kwotę nie mniejszą niż 3182,50 zł;

b) w dniu 10 czerwca 2014 roku w M., wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 54,4 grama czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu;

c) uczynił sobie stałe źródło dochodów z wprowadzania do obrotu środków odurzających;

2) obrazę przepisów prawa materialnego przez błędne przyjęcie w kwalifikacji przestępstwa przypisanego oskarżonemu art. 56 ust. 3 i 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 65 k.k.

Powołując się na te zarzuty obrońca wniósł o:

a) uniewinnienie oskarżonego P. K. od czynu opisanego w pkt 76 aktu oskarżenia oraz zmianę zaskarżonego wyroku przez wyeliminowanie – z opisu czynu przyjętego przez sąd I instancji – działania opisanego w zarzucie 76 aktu oskarżenia oraz przyjęcie w odniesieniu do opisu przestępstwa przypisanego temu oskarżonemu kwalifikacji z art. 62 ust. 3 i 56 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w miejsce przyjętej kwalifikacji z art. 56 ust. 3 i 62 ust. 2 tejże ustawy, a także wyeliminowaniu z kwalifikacji art. 65 k.k.;

b) uchylenie wyroku w pkt 14 w przedmiocie zastosowania wobec oskarżonego P. K. środka karnego na podstawie art. 45 § 1 k.k.;

c) wymierzenie oskarżonemu za czyny opisane w zarzutach 75 i 77 aktu oskarżenia zakwalifikowane w wyroku sądu przy zastosowaniu art. 11 § 2 i 3 k.k. oraz art. 12 k.k. kary nie przekraczającej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w części dotyczącej oskarżonego P. K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacje obrońców oskarżonych M. S., D. Z. P. K. nie zasługiwały na uwzględnienie, wobec czego zaskarżony wyrok sądu I instancji w zakresie dotyczącym tych oskarżonych utrzymany został w mocy.

Za najistotniejsze - kwestionujące rozstrzygnięcie sądu I instancji w najszerszym zakresie – należy uznać zarzuty podniesione jako ostatnie w apelacji obrońcy oskarżonego M. S. i odpowiadające im zarzuty oraz twierdzenia zawarte w apelacjach obrońców oskarżonego D. Z. i P. K.. Sprowadzają się one do podniesienia, że Sąd Okręgowy błędnie ustalił, iż oskarżeni są sprawcami przestępstw narkotykowych przypisanych im w wyroku, oprócz tych nielicznych występów, do których sami się przyznali. Zdaniem apelujących sąd meriti nie miał podstaw dowodowych dla dokonania swych ustaleń, bądź były one następstwem wadliwej oceny dowodów, naruszającej zasadę swobodnej oceny dowodów z art. 7 k.p.k. w powiązaniu z innymi ogólnymi przepisami Kodeksu postępowania karnego. Obrońcy w środkach odwoławczych wskazywali na bezzasadną odmowę dania wiary wyjaśnieniom oskarżonych w częściach negujących ich sprawstwo, na niewiarygodność i zmienność zeznań świadków, które zwłaszcza w postępowaniu przygotowawczym miały być składane niespontanicznie, a także deprecjonowali wartość dowodów z podsłuchów poprzez sugestie, że mogły one co najwyżej świadczyć o podejmowanych czynnościach przygotowawczych do przestępstw narkotykowych.

W ocenie sądu odwoławczego te zarzuty i twierdzenia apelujących były całkowicie chybione. Sąd I instancji miał pełne podstawy dowodowe do dokonania poczynionych ustaleń faktycznych, a zebrany materiał dowodowy oceniony w sposób obiektywny, zgodny z zasadami logiki oraz wskazaniem doświadczenia życiowego jednoznacznie przemawiał za tym, że oskarżeni M. S., D. Z. oraz P. K. dopuścili się przestępstw, za które skazał ich Sąd Okręgowy w Częstochowie zaskarżonym wyrokiem.

Nie ulega wątpliwości, że w rozpatrywanej sprawie materiałem dowodowym o wyjątkowo doniosłym znaczeniu były bardzo obszerne i szczegółowe zapisy utrwalonych rozmów telefonicznych wraz z ich stenogramami, uzyskane w ramach kontroli operacyjnej, zarządzanej postanowieniami Sądu Okręgowego w Katowicach na podstawie art. 19 ust. 1 i 2, 8 oraz 15c ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (j.t. Dz. U. z 2015 r., poz. 355, z późn. zm.), opatrzone klauzulą poufności i przechowywane w sądowej kancelarii tajnej. Sposób uzyskania tych danych i wprowadzenia ich jako materiału dowodowego do niniejszego procesu był prawidłowy. Kontrolę operacyjną prowadzono najpierw przeciwko I. S. w oparciu o postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach z 26 czerwca 2013 r. o zarządzeniu kontroli na 3 miesiące, a następnie na podstawie postanowienia tegoż Sądu z dnia 11 września 2013 r. o przedłużeniu tej kontroli na dalsze 3 miesiące. Wziąwszy pod uwagę treść uzyskanych materiałów Sąd Okręgowy w Katowicach na wniosek prokuratora wyrażał następnie zgodę, w trybie art. 19 ust. 15c powołanej ustawy o Policji, na wykorzystanie zapisów z utrwalonych rozmów telefonicznych także w sprawach przeciwko m.in. M. S., B. K. (2), czy A. S.. Ponadto postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 8 stycznia 2014 r. zarządzono podobną kontrolę operacyjną przeciwko M. S., na okres do 7 kwietnia 2014 r., a postanowieniem z 28 kwietnia 2014 r. wyrażono zgodę na wykorzystanie uzyskanych tą drogą materiałów w postępowaniu karnym także przeciwko D. Z., P. K., D. S. i innym (wszystkie powołane postanowienia znajdują się w aktach poufnych w kancelarii tajnej, pod sygnaturami Pf 22-33/2014 oraz RTD: Pf-6/2015). Z zapisami utrwalonych rozmów telefonicznych zapoznali się członkowie składu sądzącego w I instancji oraz zapoznawały się z nimi strony procesu. W trakcie postępowania przed Sądem Okręgowym w Katowicach całość materiału dowodowego pochodzącego z kontroli operacyjnej została, za aprobatą stron, ujawniona na rozprawie w trybie art. 394 § 2 k.p.k. bez odczytywania i odsłuchiwania. Przedstawione okoliczności wskazują, że z formalnego punktu widzenia Sąd Okręgowy mógł wykorzystać materiał uzyskany w wyniku rzeczonych podsłuchów rozmów telefonicznych do ustaleń faktycznych czynionych w niniejszym postępowaniu, a zważywszy na okoliczność, że dane pochodzące z niejawnego utrwalania rozmów telefonicznych dotyczyły wprost przedmiotu niniejszego postępowania, sąd był zobowiązany dokonać ich prawidłowej oceny.

Trafnie sąd I instancji uznał, że treść ujawnionych rozmów telefonicznych nadaje się do czynienia na ich podstawie miarodajnych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Rozmowy zostały utrwalone w sposób niejawny a występujące w nich osoby wypowiadały się w pełni spontanicznie. Tożsamość rozmówców w większości przypadków została ustalona, a w sytuacjach, gdy budziła jakiegokolwiek wątpliwość, sąd I instancji skrupulatnie to odnotowywał i brał pod uwagę. Znalazło to odzwierciedlenie w treści wyroku - w licznych wypadkach zamiast proponowanych przez oskarżyciela danych osobowych - sąd meriti ustalał, że chodziło o nieznaną osobę posługującą się telefonem komórkowym o określonym numerze. Nie było natomiast żadnych wątpliwości odnośnie do udziału w tych rozmowach oskarżonych i co do wypowiedzianych przez nich treści, zresztą sami oskarżeni nigdy nie kwestionowali, że nagrania obejmują ich własne telefoniczne wypowiedzi. Całościowy ogląd zabezpieczonych w tej sprawie materiałów niejawnych musi prowadzić do wniosku, że M. S. przez okres trwania zarządzanej kontroli operacyjnej prowadził rozbudowaną działalność polegającą na handlu narkotykami, tj. substancją psychotropową w postaci amfetaminy oraz środkiem odurzającym w postaci marihuany. W trakcie setek rozmów telefonicznych M. S. ustalał ze swymi kontrahentami ceny zakupu, rodzaj narkotyku oraz miejsca i czas narkotykowych transakcji. Współpracował blisko z mieszkającym w tym samym bloku oskarżonym D. Z., któremu nierzadko podsyłał klientów chcących dokonać zakupu amfetaminy lub marihuany, a nadto dochodziło do sprzedaży narkotyków bezpośrednio między tymi dwoma oskarżonymi. Ponadto M. S. kilkakrotnie uzgodnił zakup amfetaminy w hurtowych ilościach od P. K.. Jedynie w sporadycznych wypadkach do zakupu lub sprzedaży nie dochodziło, co wynikało bezpośrednio z treści kolejnych rozmów telefonicznych między tymi samymi osobami, jak np. w odniesieniu do A. S. - w przypadkach, co do których Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego na skutek niniejszej kontroli instancyjnej.

Sąd I instancji miał podstawy do stwierdzenia, że w pozostałych przypadkach w rzeczywistości doszło do transakcji narkotykowych umawianych w telefonicznych rozmowach. Nieuprawnione i pozostające w rażącej sprzeczności do wskazań doświadczenia życiowego byłoby przyjęcie przez sąd meriti, że we wszystkich tych przypadkach do transakcji narkotykowych nie doszło i można uznać za udowodnione tylko zaistnienie czynności przygotowawczych. Trzeba byłoby uznać za prawdopodobną tezę, że mimo tak licznych drobiazgowych ustaleń co do narkotykowych transakcji, do przekazywania narkotyków z niewiadomych względów nie dochodziło, a niedoszli kontrahenci nie kontaktowali

się już telefonicznie w tej samej sprawie i nawet w kolejnych rozmowach nie powracali do nieskuteczności poprzednio zamierzanych przedsięwzięć. Było to niewiarygodne, skoro jak dowodzą zapisy rozmów telefonicznych, nawet najdrobniejsze zmiany dotyczące ilości narkotyków, kwoty należności, czy miejsca i czasu ich przekazania powodowały kolejne połączenia telefoniczne między tymi samymi osobami i dokonywanie ponownych uzgodnień. Niezrozumiałe jest, dlaczego całkowite zerwanie transakcji miałyby nigdy nie spotykać się z telefoniczną rozmową na ten temat. Z wszystkich utrwalonych rozmów telefonicznych wynika, że osoby kontaktujące się z M. S. traktowały go jak poważnego diler narkotykowego. Nie byłoby to możliwe, gdyby, jak sugerują apelujący, mimo tak drobiazgowych uzgodnień każdorazowo z niewiadomych względów nie dochodziło do sfinalizowania wręcz setek wcześniej umówionych transakcji. Też, że zapisy z utrwalonych niejawnie rozmów telefonicznych nie dowodzą zaistnienia omawianych w nich transakcji narkotykowych, należy uznać za myślową spekulację nie mającą wiele wspólnego z rzeczywistością odtwarzaną na podstawie racjonalnie ocenianego materiału dowodowego.

Sąd Okręgowy w Częstochowie procedując w tej sprawie nie naruszył więc wskazań wypływających z art. 7 k.p.k., a zebrany materiał dowodowy, w tym zwłaszcza zapisy rozmów telefonicznych utrwalone podczas kontroli operacyjnej, ocenił prawidłowo i wnikliwie. W przypadkach, gdy napotykał na wątpliwości co do tego, czy doszło do zarzucanej transakcji narkotykowej nie znajdując ku temu wystarczającego potwierdzenia w zapisach z podsłuchów i w osobowych źródłach dowodowych, wydawał rozstrzygnięcia uniewinniające oskarżonych od poszczególnych zarzucanych im czynów. Drobiazgowo weryfikował ilości narkotyków, daty i kwoty poszczególnych transakcji, zawsze w przypadku wystąpienia wątpliwości dokonując ustaleń korzystnych dla oskarżonych, co następnie przeniósł do treści wyroku zawierającego liczne zmiany w porównaniu z czynami zarzucanymi aktem oskarżenia. Nie znajdowały zatem potwierdzenia w rzeczywistym przebiegu postępowania w niniejszej sprawie zarzuty naruszenia przez sąd meriti ogólnych zasad postępowania karnego z art. 2 § 2, art. 4, czy art. 5 § 2 k.p.k. powoływanych w poszczególnych środkach odwoławczych.

Sąd I instancji dokonał także, w ocenie sądu odwoławczego, prawidłowej oceny wiarygodności zeznań występujących w tej sprawie świadków. Sąd meriti wskazał przy poszczególnych sekwencjach odtworzonego stanu faktycznego, na jakich w danym zakresie opierał się dowodach i wielokrotnie były to zeznania świadków, częstokroć nabywców narkotyków na własne potrzeby, składane głównie w postępowaniu przygotowawczym. Sąd Okręgowy ustosunkował się także do faktu, że większość spośród świadków składających niekorzystne dla oskarżonych zeznania w toku śledztwa, wycofywała się z obciążających ich wypowiedzi w trakcie postępowania jurysdykcyjnego. Zasadnie sąd I instancji uznał w takich przypadkach za bardziej wiarygodne wypowiedzi świadków z postępowania przygotowawczego, wskazując na ich zgodność z dowodami w postaci utrwalonych rozmów telefonicznych oraz nieprzekonującymi tłumaczeniami dotyczącymi przyczyn zmiany treści zeznań. Rzekome naciski przesłuchujących policjantów w celu wymuszenia w toku śledztwa zeznań niekorzystnych dla oskarżonych nie znajdowały potwierdzenia nie tylko w zeznaniach przesłuchanych funkcjonariuszy Policji, ale także przeczył im fakt, że znaczna ilość przesłuchiwanym przez policjantów osób także w trakcie postępowania przygotowawczego zaprzeczała jakimkolwiek kontaktom - swoim i oskarżonych - z obrotem narkotykami. Częstokroć zaprzeczenia te pozostawały w sprzeczności z utrwalonymi treściami rozmów telefonicznych, a mimo tego świadkowie mogli w czasie śledztwa, a następnie procesu, obstawać przy swoich wersjach wydarzeń. Skoro zatem wielu świadków mogło swobodnie negocjować podczas przesłuchań w trakcie śledztwa i w sądzie związek z narkotykami swój oraz oskarżonych, oznaczało to, że w trakcie postępowania przygotowawczego świadkowie nie byli pozbawiani swobody wypowiedzi, a ci, którzy zdecydowali się zeznawać, czynili to dobrowolnie. Ponadto, jak wskazał sąd meriti w pisemnych motywach rozstrzygnięcia, to w czasie procesu pojawiły się symptomy wpływania na występujących w tej sprawie świadków, aby nie przedstawiali zeznań na niekorzyść oskarżonych. Świadczyły o tym nie tylko zgodne i podobnie nieprzekonująco tłumaczone odstępstwa świadków od poprzednio złożonych zeznań, ale również możliwość wywierania nacisków na świadków w środowisku, w którym na co dzień przebywają, za czym przemawia np. ujęty na fotografii włączonej do akt sprawy napis na jednej z (...) szkół (k. 1920-22, t.X). Z tych wszystkich względów sugestie zawarte w apelacjach, że nie można było opierać ustaleń faktycznych na obciążających zeznaniach świadków, które miały być chwiejne, czy też składane w trakcie postępowania przygotowawczego w sposób nie spontaniczny, nie zasługiwały na podzielenie, zaś dokonaną

przez meriti ocenę dowodów z zeznań świadków oraz wyjaśnień oskarżonych sąd odwoławczy uznał za prawidłową, właściwie uzasadnioną i nie naruszającą reguł swobodnej oceny dowodów określonych w art. 7 k.p.k.

Sąd I instancji nie popełnił też błędu ustalając, że oskarżeni M. S. oraz D. Z. obejmowali swym zamiarem fakt, że B. K. (1) i K. P., którym udzielali narkotyków, w czasie narkotykowych transakcji nie byli jeszcze pełnoletni. W odniesieniu do B. K. (1) sam M. S. składając wyjaśnienia w dniu 9 lipca 2014 r. (k. 982) stwierdził, że z wyglądu ma on około 18 lat, a przecież do sprzedawania mu marihuany dochodziło od półtora do pół roku wcześniej. Podobnie w wyjaśnieniach z 25 czerwca 2014 r. (k. 948) wypowiedział się D. Z. zaznaczając przy tym, że nie udzielał mu narkotyków nawet wtedy, gdy B. K. (1) był „młodociany”. Z kolei z zeznań K. P. (k. 680-681, 1929) wynikało, że z D. Z. znał się od około 5 lat i oskarżony ten wiedział, do jakiej szkoły uczęszcza świadek. Trafnie sąd I instancji wskazywał też na bliską współpracę D. Z. z M. S. oraz okoliczności, że w gronie młodzieży – znajomych z jednego miasta – wiek poszczególnych osób jest zazwyczaj znany i odgrywa istotną rolę we wzajemnych relacjach. Sąd meriti miał zatem podstawy, żeby przyjąć, iż oskarżeni sprzedając marihuanę B. K. (1) i K. P. co najmniej godzili się z tym, że udzielają narkotyku osobom niepełnoletnim.

Nie były zasadne zarzuty podniesione przez obrońcę oskarżonego M. S. wskazujące na rażącą niewspółmierność wymierzonych temu oskarżonemu kar. M. S., długotrwanie trudniący się rozbudowanym procederem handlu narkotykami, w toku tego postępowania przyznał się jedynie do posiadania marihuany, którą znaleziono w toku przeszukania jego pokoju oraz do poczęstowania marihuaną Ł. K. (1). Trudno takie stanowisko procesowe, do zajęcia którego oskarżony był oczywiście uprawniony, poczytywać za okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary, wzięwszy pod uwagę przypisany temu oskarżonemu zakres przestępczej działalności. Nie można też było doszukać się w postawie tego oskarżonego wyrażenia szczerego żalu w związku z procederem, jakim się parał. Fakt posiadania niewielkiej ilości marihuany w zestawieniu z ilościami narkotyków, jakimi wcześniej obracał ten oskarżony, nie mógł mieć istotnego wpływu na wymiar kary, podobnie jak uprzednia niekaralność za przestępstwa narkotykowe w sytuacji, gdy oskarżony był wcześniej karany za przestępstwo i nawet odbywał karę pozbawienia wolności. Sąd I instancji trafnie wyszczególnił szereg okoliczności wpływających obciążająco na wymiar kar orzekanych wobec tego oskarżonego, stwierdzając ich zdecydowaną przewagę nad czynnikami przemawiającymi na korzyść M. S., do których spośród wyliczonych przez obrońcę zaliczyć można jedynie względnie młody wiek sprawcy. Dlatego sąd odwoławczy uznał, że wymierzone temu oskarżonemu kary 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny będąc odpowiednie do wszystkich okoliczności, jakie należało uwzględnić przy ich wymiarze, prawidłowo zrealizują wszelkie funkcje kary i nie cechują się rażącą niewspółmierną surowością. Wskazywane przez obrońcę czynniki ekonomiczne uwzględnione zostały przez sąd meriti przy ukształtowaniu na niskim poziomie wysokości jednej stawki dziennej grzywny i nie mogły mieć decydującego wpływu przy orzekaniu o środku karnym w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa, skoro co najmniej taką korzyść oskarżony z przestępczego procederu uzyskał.

Odnosząc się do apelacji obrońców oskarżonych D. Z. i P. K. w ich pozostałym, nie omówionym jeszcze zakresie wypada stwierdzić, że podniesione w apelacji wniesionej na korzyść D. Z. naruszenie przepisów art. 2 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. dotyczących generalnych celów całego postępowania karnego oraz ujętej w art. 5 § 1 k.p.k. konstytucyjnej zasady domniemania niewinności, jako odnoszące się do unormowań o charakterze nazbyt ogólnym, nie może stanowić skutecznego zarzutu odwoławczego. Z kolei ilość jednorazowych transakcji, w których uczestniczył ten oskarżony, świadcząca o realizacji powziętego z góry zamiaru udzielania narkotyków wielu osobom, w tym małoletnim, wykluczała możliwość przyjęcia, że dochodziło każdorazowo do wypadków mniejszej wagi poszczególnych przestępstw z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Posiadana przez D. Z. w chwili przeszukania jego mieszkania ilość 262,6 grama marihuany właściwie oceniona została przez sąd meriti jako ilość znaczna w rozumieniu art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Nawet przyjmując jako jednorazową dawkę tego narkotyku 1 gram, to posiadana przez oskarżonego ilość środka odurzającego wystarczałaby na jednorazowe odurzenie prawie 300 osób. Mimo powoływania się przez apelującego na odosobnione judykaty niektórych sądów, w orzecznictwie powszechnie przyjmuje się w ślad za Sądem Najwyższym (np. wyrok z dnia 14 lipca 2011 r., sygn. IV KK 127/11, LEX nr 897769), że znaczna ilość środka

odurzającego to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób. Pogląd ten trafnie podzielił sąd I instancji i jako należycie umotywowany znajduje on również akceptację sądu odwoławczego.

Nie można się także dopatrzeć rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu D. Z.. Sąd I instancji, jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, prawidłowo wziął pod uwagę ilość i cykliczność zachowań przestępczych oskarżonego, a także uprzednią jego karalność i popełnienie przestępstwa w okresie warunkowego zawieszenia wcześniej orzeczonych kar. Jako okoliczność łagodzącą sąd meriti wziął pod uwagę zły stan zdrowia oskarżonego akcentowany w środku odwoławczym. Zważywszy, że udzielenie narkotyku małoletniemu zagrożone jest karą pozbawienia wolności, której dolna granica wynosi 3 lata, a brak było realnych przesłanek do nadzwyczajnego złagodzenia kary w tym przypadku, to wymierzenie D. Z. za całość przypisanych mu działań kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności jawi się jako rozstrzygnięcie względnie łagodne i z pewnością nie wykraczające poza cele kary, zwłaszcza w sferze prewencji indywidualnej oraz jej społecznego oddziaływania.

W świetle powołanych przez sąd I instancji dowodów, w tym zwłaszcza treści rozmów telefonicznych utrwalonych w trakcie kontroli operacyjnej, za prawidłowe należało uznać także ustalenia odnoszące się do czynów oskarżonego P. K., natomiast za bezzasadne uznać należało supozycje zawarte w apelacji jego obrońcy wskazujące na brak podstaw dowodowych ustaleń odnośnie do sprzedaży znacznej ilości narkotyku M. S. w sytuacji, gdy obaj oskarżeni przeczą takiemu czynowi. W tym zakresie, jak i co do pojęcia znacznej ilości narkotyku jako znamienia kwalifikującego przy poszczególnych przestępstwach narkotykowych, przyjętego także w stosunku do P. K., wypada odesłać do przedstawionych już wyżej rozważań sądu odwoławczego. W szczególności nie może być mowy o wypadku mniejszej wagi przy posiadaniu amfetaminy w ilości 54,4 grama, co wystarcza do jednorazowego odurzenia kilkuset osób, przy uwzględnieniu jednorazowej dawki konsumenckiej jako 0,1 grama. Nie miało przy tym znaczenia dla przyjętej kwalifikacji prawnej ewentualne stwierdzenie, że część z posiadanej amfetaminy oskarżony zamierzał przeznaczyć na własne potrzeby.

Nie popełnił także błędu sąd I instancji przyjmując, że z popełnienia przypisanych przestępstw narkotykowych P. K. uczynił sobie stałe źródło dochodu, o czym świadczy cykliczność w sprzedawaniu narkotyku za łączną kwotę przekraczającą w przypisanych transakcjach 3.000 złotych. Trafnym i wnikliwym poglądom sądu I instancji odnośnie do możliwości przyjęcia, że P. K. zrealizował znamię przepisu art. 65 § 1 k.k. w postaci uczynienia sobie z przestępstwa stałego źródła dochodu, apelujący nie przeciwstawił żadnych przekonujących argumentów.

Wszystkie przedstawione względy zdecydowały o tym, że Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonych M. S., D. Z. i P. K., a z uwagi na ich trudną i nie rokującą poprawy sytuację materialną, w oparciu o przepisy art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolnił ich od zapłaty kosztów sądowego postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Gwidon Jaworski SSA Bożena Brewczyńska SSA Robert Kirejew